

ת"פ 45269/09/12 - מדינת ישראל נגד מיכאל דבש

בית משפט השלום בנתניה

01 יוני 2015

ת"פ 45269-09-12 מדינת ישראל נ' דבש(עציר)
ת"פ 38000-09-14 מדינת ישראל, נ' דבש(עציר)
45286-09-12

לפני כבוד השופט, סגן נשיאה חגי טרסי
המאשימה
נגד
הנאשם
מיכאל דבש (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד סיגל אלפר

ב"כ הנאשם עו"ד מירי כהן

הנאשם הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

מִרְדִּין

הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בשני כתבי אישום מתוקנים, שבמרכז כל אחד מהם עבירה של התפרצות לבית מגורים ועימות פיזי שהתפתח בעקבות זאת עם דיירי הבית או עם שוטרים שהגיעו למקום. במסגרת כתב האישום המתוקן, בת"פ 45269-09-12, הורשע הנאשם בעבירות של התפרצות לבית מגורים, היזק לרכוש וניסיון תקיפת שוטר. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 19.9.12 באישון ליל, התפרץ הנאשם לדירת המתלוננת בנתניה בכך שטיפס אל החלון, הזיז אותו ואת התריסים וכנס לדירה בעת שהמתלוננת ישנה באחד החדרים. המתלוננת התעוררה הבחינה בנאשם בדירה, נעלה את עצמה בחדרה והחלה לזעוק לעזרה. בשלב זה ניסה הנאשם לצאת מהדירה אך הבחין בשוטרים דרך החלון ואז ניסה לתקוף אותם בכך שניסה להשליך לעברם שברי תריסים ושברי זכוכיות ואף הפיל לכיוונם חלון זכוכית. הנאשם הוציא את גופו מחלון הדירה וניסה לטפס לקומה מעל על מנת להתחמק מהשוטרים. השוטרים הזהירו אותו ומשלא נשמע להוראותיהם, נעשה נגדו שימוש באקדח טייזר. בהמשך הניח אחד השוטרים סולם ובאמצעותו טיפס לעבר החלון, על מנת להיכנס לדירה ולסייע למתלוננת. הנאשם ניסה לתקוף את

עמוד 1

השוטר בכך שהשליך לעברו כיסאות וכתוצאה מכך נופצה ויטרינה בסלון הדירה. הנאשם נטל מהרצפה חפץ והתקרב לשוטר, כאשר חש בסכנת חיים, שלף את אקדחו וכיוון אותו לעבר הנאשם, פעולה שהביאה להפסקת התקיפה.

הנאשם צירף תיק נוסף - כתב אישום מתוקן בת"פ 38000-09-14 במסגרתו הורשע בעבירות של התפרצות לבית מגורים, ניסיון גניבה, החזקת סכין ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. על פי המפורט בעובדות כתב האישום המתוקן, פרץ הנאשם לדירה נוספת בנתניה, ביום 14.9.14 לפנות בוקר בכך שפתח את חלון הסלון ונכנס לבית. בשלב מסוים יצא המתלונן מחדרו בבית ולפתע הבחין בנאשם אשר חבש בין היתר גרביו על פניו וגרביים על ידיו. באותן נסיבות פנה הנאשם לעבר המתלונן כאשר הוא מחזיק סכין בידו. בתגובה אחז המתלונן בידו של הנאשם וחילץ את הסכין. הנאשם דחף את המתלונן, צעק, השתולל וגרם למתלונן לסימנים אדומים ביד ובחזה. במהלך אותו מאבק, נגרמו גם לנאשם חבלות אשר כללו חתך בפנים, נשברו שיניו התותבות והוא דימם מפיו. באותן נסיבות ניסה הנאשם לגנוב פרטי רכוש השייכים לבנו של המתלונן.

על הליך זה חלות הוראות תיקון 113 לחוק העונשין המחייבות קביעת מתחם עונש הולם לכל אחד מהאירועים, על יסוד עיקרון ההלימה מתוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו, למידת הפגיעה בהם, לפסיקה הנוהגת ולמכלול הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. באשר לעבירות של התפרצות לבית מגורים, הבהיר לא פעם בית המשפט העליון כי כניסה לביתו - מבצרו של אדם, על מנת לגנוב מחפציו, פוגעת פגיעה קשה לא רק בערך החברתי של הגנה על רכושו של אדם, אלא גם בערכים מרכזיים נוספים אשר ביניהם ניתן למנות את הצורך להגן על פרטיותו ועל תחושת הביטחון האישית שלו, כמו גם את החשש לפגיעה בגופו במקרים בהם מתקיים מפגש בין הנאשם לקורבן תוך כדי ביצוע העבירה. גם ככל שמדובר בפסיקה הנוהגת, הרי לנוכח הפגיעה הקשה בערכים חברתיים מרכזיים אלה, ובהתחשב בכך שמדובר בעבירות נפוצות וקלות לביצוע באופן יחסי, נוקטת הפסיקה מזה שנים ארוכות מדיניות ענישה מחמירה אשר כוללת דרך שגרה, עונשי מאסר של ממש, לרבות לתקופות משמעותיות. במספר רב של החלטות בהן נידונו עבירות התפרצות, קבעו בתי המשפט לאחר תיקון 113, מתחמי ענישה אשר נעים באופן טיפוסי בין רף תחתון של מספר חודשים דו ספרתי נמוך ועד לרף עליון של שנתיים ויותר. דומה כי בעניינו של הנאשם, בשני כתבי האישום, נדרשת הסטה מסוימת של מתחמי הענישה הללו כלפי מעלה, וזאת לנוכח הנסיבות הספציפיות של ביצוע העבירות. כפי שתואר לעיל בהרחבה, אין מדובר באירועים בהם נפגע הרכוש בלבד. הנאשם נטל סיכון כאשר התפרץ לבתים בשעות בהן שהו בהם בעלי הדירה. יתרה מכך, איתרע מזלו ובעלי הדירה בכל אחד מהמקרים, התעורר משנתו ופגש בו. בעקבות זאת התפתחו בשני המקרים עימותים אלימים, פעם אחת כלפי שוטרים, כאשר סיכנו חייהם אל מול התנגדותו האלימה של הנאשם ונאלצו להשתמש כלפיו באקדח טיזר, ובהמשך אף לאיים בנשק חם. במקרה השני, לנוכח המפגש עם המתלונן, נטל הנאשם בידו סכין, על כל החומרה הכרוכה בכך ובמאבק האלים שהתפתח, נפגעו שני הצדדים. בנסיבות אלה ומבלי להתעלם מהסקירה המתונה באופן יחסי אשר הוצגה בפסק הדין הבודד שהציגה ההגנה מבית המשפט השלום באילת, אני סבור כי לצד כל אחד מכתבי האישום יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 15 ל-30 חודשי מאסר בפועל.

אציין כבר עתה כי לא שמעתי נימוקים המצדיקים סטייה לקולא או לחומרה ממתחמי הענישה שנקבעו ועל כן יש לאתר את העונש הראוי לנאשם בגדרם של המתחמים שנקבעו תוך מתן משקל למכלול הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה אלא נוגעות יותר לנאשם עצמו, לעברו, לתולדותיו ולהתנהלותו. במסגרת זו, קיימים במקרה זה שיקולים כבדי משקל, הן לחומרה והן לקולא. באשר לשיקולים לחומרה, הרי שלמרבה הצער מדובר בנאשם אשר לאורך 20 השנים האחרונות הסתבך פעם אחר פעם בביצוע שורה ארוכה של עבירות חמורות, כאשר בתוכן בולטת מעורבותו החוזרת

בעבירות התפרצות, בדומה למקרים הנוכחים. בגין הרשעותיו אלה, נדון לאורך השנים למספר רב של תקופות מאסר מאחורי סורג וברית, חלקן לפרקי זמן ממושכים. עונשי מאסר מותנה שהוטלו עליו לא הביאו להרתעתו, ולא פעם כללו עונשי המאסר גם הפעלה של מאסרים מותנים. גם כיום תלויים ועומדים לחובת הנאשם מאסרים מותנים לפרקי זמן של 6 ו-12 חודשים אשר הושתו עליו במסגרת הרשעתו האחרונה משנת 2010, אז נדון ל-26 חודשי מאסר בפועל אשר כללו הפעלת מאסר מותנה, בין היתר בגין עבירת התפרצות ועבירות אלימות שנלוו לה. בנסיבות רגילות, אין ספק כי לנוכח עבר מכביד זה והחזרה על אותן שיטות פעולה ללא כל הרתעה, היה מקום לגזור את הדין בחלק העליון של המתחמים שנקבעו.

לצד דברים אלה, היטיבה הסניגורית לתאר בטיעוניה המפורטים, מספר שיקולים משמעותיים אשר מצדיקים במקרה זה הימנעות ממיצוי הדין עם הנאשם. חלק ניכר משיקולים אלה, אף מצא את ביטויו בתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם לאורך השנה האחרונה. לא אתאר את כל האמור בתסקירים אך אצביע על מספר נסיבות מרכזיות. מהתסקיר עולה כי מדובר באדם אשר לאורך שנים ארוכות ניהל אורח חיים שולי על רקע של התמכרות לסמים קשים. מדובר באדם כבן 43, נשוי ואב ל-5 ילדים. נסיבות חייו המפורטות בתסקירים אינן פשוטות כלל ועיקר. עובר למעצרו האחרון השתלב הנאשם בנובמבר 2012 בקהילה הטיפולית לגמילה מסמים "בית אור אביבה", שם השלים את תקופת הטיפול הממושכת בת השנה, ואף המשיך להליך טיפולי במסגרת הוסטל שיקומי. גם לאחר סיום הטיפול בהוסטל, המשיך להיות מטופל במסגרת בית חוסן בנתניה, לאחר ששב למקום מגוריו. למרבה הצער, התקשה הנאשם להתמיד בהליך הטיפול בבית חוסן ועל רקע המשבר המשפחתי שהוביל למשבר רגשי עמוק, חזר להשתמש בסמים והסתבך באירוע מחודש ספטמבר 2014 עליו הוא נותן את הדין כעת. שירות המבחן מציין עוד את מצבו הרפואי המורכב של הנאשם בעקבות החמרה של פציעה ישנה ברגל אשר גורמת לו לקשיים תפקודיים ניכרים ואף שעשויה להביא לקטיעה ניתוחית של חלק מרגלו. שירות המבחן מציין לטובה את ההליך הטיפולי האחרון שעבר הנאשם, אשר בשונה מניסיונות גמילה בעבר הביא ליציבות מתמשכת במצבו. יחד עם זאת, גם כיום בעקבות חזרתו לשימוש קיימת רמת סיכון בינונית להישנות התנהגות פוגענית. בעת הזו, מטופל הנאשם בתחליף סם במסגרת מעצרו, משפחתו נרתמת לסייע לו ומצבו הבריאותי כאמור, מקשה על תפקודו. בשים לב לכל אלה, ממליץ שירות המבחן שתקופת המאסר שתושת על הנאשם לא תהיה ממושכת מידי.

הסניגורית מצטרפת ומחזקת את האמור בתסקיר, תוך שהוא מפנה למסמכים המעידים על מצבו הרפואי הקשה של הנאשם, על ההתדרדרות שחלה במצבה של אשתו, על ההליך הטיפולי שהוא ממשיך לקבל במסגרת בית המעצר ועל השינויים אשר חלו בתפיסת עולמו ושיתוף הפעולה שלו עם גורמי הטיפול, למשל כפי שעולה מהמסמך שסומן ע/7. אכן יש בנתונים אלה כדי להצדיק גישה מתונה באופן יחסי כלפי הנאשם, והכל מבלי להתעלם מחומרת המעשים ומההכרח להשית על הנאשם עונש הולם, תוך התחשבות הן במרכיבי החומרה של האירועים עצמם והן בעבר המכביד. עונש מתון באופן יחסי זה אשר יהיה מורכב מתקופת מאסר לא קצרה כלל ועיקר, ייתן משקל מסוים להליך הגמילה אשר גם אם לא צלח באופן מלא, הרי שהביא להתמתנות מסוימת ולהכרה מצד הנאשם בצורך לשנות את דפוסי. עוד יילקחו בחשבון ההודאה בעובדות כתבי האישום המתוקנים, נטילת האחריות והחיסכון בזמן הציבורי, כמו גם הנתונים הנוגעים למצבו הרפואי המורכב.

בשים לב לזיקה הברורה בין שני כתבי האישום, יוטל על הנאשם בהתאם לסמכותי על פי סעיף 40 י"ג לחוק העונשין, עונש אחד כולל כאשר ישקף את החומרה הכוללת של האירועים, לאחר שקלול מכלול הנתונים שפורטו לעיל לקולא

ולחומרה. עונש זה כפי שהובהר לעיל ישקף איתור של העונש הראוי בחלק התחתון של המתחמים על אף מרכיבי החומרה הרבים. כמו כן, יופעלו המאסרים המותנים בחופף זה לזה ובחפיפה חלקית לעונש המאסר שיוטל, מתוך תקווה כי יהיה בכך כדי לאפשר לנאשם בתום ריצוי מאסרו להמשיך ולפסוע בדרכי שיקום ולא לשוב לדרך הפשע.

לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 30 חודשים.
2. אני מורה על הפעלת מאסרים מותנים בני 6 ו-12 חודשים אשר הושתו על הנאשם במסגרת ת"פ 22676-12-09.
3. המאסרים המותנים יופעלו בחופף זה לזה ובחופף ובמצטבר לעונש המאסר שהטלתי כך שבסך הכל ירצה הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל מיום המעצר - 14.9.14 ובניכוי ימי מעצר קודמים בין התאריכים 19.9.12 ועד 28.11.12.
4. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור הנאשם כל עבירת רכוש מסוג פשע.
5. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, לא יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג עוון, כל עבירת אלימות כלפי הגוף או עבירה של החזקת סכין.

המזכירות תסרוק את המסמכים ע/2 - ע/8.

המוצגים יושמדו.

העתק יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק.

ניתנה והודעה היום י"ד סיוון תשע"ה, 01/06/2015 במעמד הנוכחים.

חגי טרסי , שופט, סגן נשיאה

הוקלד על ידי יפית הדר